

ÜYELERİMİZİ TANIYALIM

Göksenin BAŞ

E.1.Sınıf Emniyet Müdürü

- **Kendinizi Tanıtır mısınız:** 27 Mart 1944 'de Mudanya' da Hava Astsubayı Salih Önel ve ev hanımı Nesibe Önel'in ilk çocukları olarak dünyaya gelmişim. Tahsil hayatıma Ankara İstiklal İlkokulunda başladım. Ortaokulun ilk sınıfını Ankara 'da Cebeci Kız Ortaokulunda okudum. Rahmetli babamın Diyarbakır'a tayini ile orta iki, orta üç ve Lise tahsilimi Ziya Gökalp Lisesinde tamamladım.
- **Ne Zaman Polis Oldunuz:** Liseyi bitirdiğim yıl babam tekrar Ankara' ya tayin oldu. O yıl üniversite sınavına girdim ve kazandım. Diğer taraftan da aileme yardımcı olabilmek için iş aramaya başladım. Bir akşam babam eve geldi ve bana, benim adıma Emniyete iş için müracaat ettiğini söyledi. Çok Şaşırmıştım. Hep askeri lojmanlarda, askeri alanlarda yaşadığım için ne bekçiyi, ne de polisliği biliyordum. Babam daha önce birlikte çalıştığı ve o günlerde Emniyet Genel Müdürü olan Hava Paşası Sayın İhsan Aras'ı ziyarete gitmiş, benim

doğumumu bilen ve Havacı çocuklarına konulan isimden dolayı unutmuyup soran Paşaya, babam, kızım liseyi bitirdi. Kendisine iş arıyoruz bilgisini verince. “Sen çok iyi bir personeldin, kızın da senin gibidir, onu buraya alayım” diyor. Babam da dilekçe verip geliyor. Yapılan sınavı kazandım ve ilk tayinim Muamelat memuru (Sivil memur) olarak İçel’e çıktı. Ailem o günün Şartlarında beni İçel’e göndermek istemedi ve “İstifa et, devlet memurluğu sınavını kazandın, başka bir kurumda da işe girebilirsin” dediler. Annemin uzaktan akrabası İsmet Bahri Durmaz o tarihlerde Polis Akademisinde Almanca öğretmeni idi, konuyu ona da anlattık. O da “,birlikte Emniyet Genel Müdüğüne gidelim, durumu anlatalım” ,dedi. Belirlediğimiz saatte maalesef o gelemedi. Önce ne yapacağımı sasırdım, sonra kendim görüşmeye kadar verdim ve özel kaleme çıkıp Sayın Genel Müdüre görüşmek istediğimi söyledim. Uzun süre bekledim. Bu zaman zarfında birçok kişi içeriye girip çıktı. Öğlen olmuştu ve ben hala bekliyordum, Emniyet Genel Müdürü özel kalemle makamı arasındaki kapıyı açıp bir şey söyleyecekti ki beni görüp,” Bu ne bekliyor” deyince” “sizinle görüşmek istiyor”, dediler. İçeriye alındım ve durumumu anlattım. Personel Daire Başkanı Salih Urgancıoğlu” nun yanına gitmemi söylemesi üzerine yukarıya çıktım. Bu arada Daire Başkanı asansör ile makama gitmiş, döndüğünde durumumu öğrenmiş olmalı ki, “haydi bir dilekçe yaz, seni Ankara’ya tayin edeyim” ,dedi. Öylece kalakaldım. Ne kâğıdım, ne de kalemim vardı. Bu sırada elinde sefertası ile yemeğini ısıtmak için odasından çıkan bir memur “bir şey mi arıyorsun kızım” dedi. Durumumu anlattım odasına götürdü, dilekçe yazmama yardım etti. Dilekçemi teslim edip ayrıldım. Tayinim Ankara Emniyet Müdürlüğüne yapıldı ve Personel Şubesinde göreve başladım. İşe başladıktan sonra muamelat memurluğu ile polis memurluğu arasında farklılığı görüp polis kadrosuna geçmek için müracaat ettim. Bu arada babam emekli oldu, ailem İstanbul’a yerleşme kararı aldı. Ben de tayinimi İstanbul’a yaptırdım. Önce Pasaport Şubesinde, sonra da Atatürk Hava Limanı Pasaport Bürosunda çalıştım. Bu arada Ankara İktisadi Ticari İlimler Akademisi öğrencisiydim. Devam mecburiyeti olmadığı için tercih etmiştim. O yıllar öğrenci olayları çok fazlaydı. Farklı şehirlerde olmanın, çalışma hayatının zorlukları, boykotlar çok olumsuz etkliyordu. Bu durum Polis Akademisini öne çıkarttı. Defalarca müracaat ettim. Her seferinde “Kız öğrenci almıyoruz” cevabını alıyordum. Yine Ankara’ya geldiğim günlerden birinde yine boykot olmuş, yine sınavlar iptal olmuş, moralim bozulmuştu. Bir kez daha Emniyet Genel Müdürlüğündeyim. İlk durak o günkü Personel Dairesi Başkanı ve benim meslekteki ilk müdürüm İsmail Hakkı Altuncu’nun odası, konu yine Polis Akademisi, cevap yine “kız öğrenci almıyoruz”. Atılacak son bir adım vardı; Genel Müdüre çıkmak. O günlerde Hayrettin Nakiboğlu Emniyet Genel Müdürü, yapılacak genel seçimlerde Kayseri’den milletvekili adayı olduğu için yerine İsmail Dokuzoğlu vekâlet ediyordu. Ben karşısındayım, kendimi tanıtip talebimi tekrarlıyorum. Cevap aynı, ama ben kararlıyım. Müsaade isteyip anlatıyorum. “Sayın Genel Müdürem siz sık sık yurt dışına çıkıyorsunuz ve bizim büromuzdan geçiyorsunuz, iki uçuşun arasında iki saat boşluk olduğunda, üç sandalyeyi birleştirip üzerine uzanıp istirahat etmek bir genç kız için sakıncalı değil de, erkek meslektaşlarıyla yan yana ders dinlemesi sakıncalı ise, benim bu teşkilata verecek hizmetim olamaz, istifa ediyorum”... Görüşme, bitmişti. Sayın büyüğüm hiç duraksamadı, “görevine dön kızım, sen bu okuyanlarla okula geleceksin” dedi. Kulaklarıma inanamıyordum. Görevime döndüm gün sayıyorum. Tayin zamanı geldi, ses seda yok. Ben yine Ankara’dayım. Akademiye atamalar yapılmış, kızlar yok. Sayın İsmail Dokuzoğlu’nun

odasımdayım..Durumumu anlatmaya başladım, sözümün bitmesini beklemeden telefonu kaldırıp sert bir sesle “bu kız akademiye alınacak” diye, talimat veriyordu.Karsısındaki komisyon kararından söz etmiş olacak ki,”Komisyon kararı falan dinlemiyorum, isterseniz bozun, isterseniz ek karar alın, bu kız akademiye alınacak” deyip, telefonu kapattı.Polis Akademisine 1961 yılında alınan ilk bayan Saime Gonca’dan sonra, 1969 yılında bana ve arkadaşlarım Ülkü Çokaktaş ve Ayşe Ganime Gelenbeg’e de nasip oldu. Bu uğraşlar bizden sonra bayanların Polis Akademisi ve daha sonra da Polis Kolejine girebilme yolunu açtı. Polis Akademisine kaydımı yaptırdığım zaman İktisat ikinci sınıftaydım.1972 yılında Akademiyi beşincilikle bitirdiğim zaman iktisat’ta da son sınıf olmuştu, kısaca üç yılda beş sınıf okumuştum. O yıl, Ankara’ da yeni açılmış olan Polis Eğitim Merkezine isteğimle geldim. Çok elit bir kadro içinde yer aldım. Merkezdeki tüm amirleri o sırada T.O.D.A.I.E. sınavına girme kararı almış, beni de zorladılar. Kazananlardan biri de ben oldum. Bir yıllık programı tamamladım. Müteakip yıl iktisat bitti.

- **Meslek büyüğümüz, 1964 Polis Koleji-1967 Akademi mezunu rahmetli Tahsin Baş Ağabeyimizin eşisiniz. Bize onu tanıtır mısınız?** Rahmetli eşim Tahsin Baş’ı 1972 senesinde Polis Eğitim Merkezi Müdürlüğünde mesai arkadaşı olarak tanıdım. Sizlerin de bildiği gibi mükemmel bir Amir, bir o kadar da nazik sevecen kişiliği ile mesai arkadaşlığı bizim yolumuzu hayat arkadaşlığına taşıdı. İyi ki, O güzel insani tanımışım ve onunla kırk yıl yaşamışım. Maalesef 2013 yılında bu değerli eşi kaybettim. Şimdi onun anılarıyla ve 1978 yılında ailemize katılan oğlumuz Murat Baş’la yaşıyorum. Tahsin Baş’ı tanıtır mısınız diyorsunuz; Anlatacak o kadar çok şey var ki, nereden başlayacağımı bilemiyorum. Mesai arkadaşım Tahsin Hukuk fakültesinde okumak isteğini her vesile ile söylerdi. Ta ki, 1974 yılında düğün günümüzden bir gün önce üniversite sınavına girene kadar. Artık hayat arkadaşım, sınavı kazanmış ve İstanbul Hukuk Fakültesi öğrencisi olmuştu. Okulunu beş yılda bitirdi. Bir yıl benim hamileliğim problemlili geçtiği için sınavlara gidememişti. Ama o harika insan bu beş yıl içinde T.O.D.A.I.E. ve Devlet Lisan Okulu Almanca Bölümü mezuniyetlerini gerçekleştirmişti. Bu arada da Avukatlık stajını da tamamladı.Çok iyi bir eş ,çok iyi bir baba ve çalıştığı yerlerde iz bırakan mükemmel bir amirdi.Teşkilatımızın değişik kademelerinde ve son olarak Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı görevinde bulunmuştu.

- **Nerelerde çalıştınız:** Ankara Emniyet Müdürlüğü, İstanbul Pasaport Şubesi, Atatürk Hava Limanı Pasaport Bürosu, Polis Akademisi, Ankara Polis Eğitim Merkezi, Emniyet Genel Müdürlüğü. Tahakkuk Şube Müdürlüğü, Bilgi İşlem Daire Başkanlığı, Eskişehir Polis Okulu Öğretmenliği, Ankara Polis Koleji Müdür Yardımcılığı, Arşiv Daire Başkan Yardımcılığı, APK Uzmanlığı, Teftiş Kurulu Polis Başmüfettişliği.

2004 yılında emekli oldum. Kırk yıl süren çalışma hayatımda iki hobim öne çıktı: Birincisi, her yıl Polis haftasında teşkilat mensuplarımız arasında yapılan büyük çap silah yarışmalarında yeni bir düzenleme

yapılarak bayanlar kategorisinin ayrıldığı 1994 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü tarihinde ilk kez silah atış şampiyonu oldum. Emekli olana kadar da her yıl yapılan müsabakalara katıldım ve hep ilk üç içinde yer aldım. Teşkilatımı bu alanda Romanya, Yunanistan, İspanya ve Rusya'da temsil ettim. İkincisi, Genel Müdürlüğümüz bünyesinde oluşturulan Türk Sanat Musikisi Korosunda on yıl korist ve solist olarak bulundum. Ankara, Adana, İzmir, Pakistan' da birçok konserler verdik. Eşimin vefatından sonra arkadaşlarımın ısrarı ile resim yapmaya da başladım. Birçok karma sergilere ve geçen yıl yapılan Hatay, İstanbul Art uluslararası etkinliklere katıldım. Halen 65 kadar yağlıboya tablom var. İnşallah yakın zamanda kişisel sergi açmayı düşünüyorum.

- **Nerede yaşıyorsunuz:** Halen oğlum Murat Baş ile birlikte Ankara'da, yaz aylarında, tüm dostlarımla birlikte Dikili Polis ve Yakınları POLYAK sitesinde yaşıyorum.
- **Meslekten bir anı:** Bilgi İşlem Daire başkanlığında çalışıyorum. Şubem bilgisayar altyapısı, kuruluş, bakım, tamir ve teknik işlerden sorumlu. Türkiye genelinde bölgeler kuruluyor, hudut kapıları bağlantıları yapılıyor iş çok, mesafeler uzun. Ekip gönderiyorum, yürümeyen şeyler var.Durumu Başkanıma anlatıp kendim de yola çıkıyorum.İlk durak Edirne Kapıkule hudut kapısı.Bizi kapıda görevli Müdür arkadaşımız karşılıyor.Ekibimle incelemeleri yapıp çalışmayı başlatıyoruz.Hudut Kapısı Müdürü arkadaşım, günlük mülakatlarında Bulgaristan tarafındaki yetkiliye Ankara'dan bir ekibin geleceğini söylemiş.Müdür arkadaşım bana karşı tarafın geleceğimizi bildiğini, nezaketten ziyaretlerine geçmemizin uygun olacağını söylemesi üzerine geçiş yaptık. Nezaketle karşıladılar, ikramlarda bulundular,makul bir süre kaldıktan sonra ayrılmak istedik, bir panik olmuştu."Lütfen bekleyin, Sofya'dan muhatabınız müdür yola çıktı, buraya geliyor" dediler. Şaşırdık.Durum sonradan anlaşıldı, Kapıkule müdürümüz karşıdaki görevliye "Ankara'dan bir müdür ve ekibi geliyor deyince", " sen müdür değil misin, demişler", o da ,"gelen büyük müdür" demiş.Uzun bir bekleyişten sonra Sofya'dan yola çıkan müdürleri üniforması ve tüm ciddiyetiyle geldi.Ortak bir konu da olmadığından bir süre ne diyeceğimi bilemedim. Babamın Bulgaristan ve Sofya doğumlu olması imdadıma yetişti, onu anlattım. Diğer taraftan Bulgaristan da o günlerde bayan müdür yokmuş, ülkemizdeki uygulama ilgiyle karşılandı. İkramların ardı arkası gelmiyordu. Bir süre sonra kendilerinden izin istedim. Nezaket ziyaretimiz üç saat kadar sürünce! ekibim endişelenmiş. Biz karşıdayken işlerini bitiren ekibimle ve gecikmeyle dönüş yoluna çıktık.
- **Dernek/Çağın Polisi Dijital Dergisi İçin Önerileriniz:** Dernek yönetiminde 6-7 yıl görev yaptım. Şu günlerde genç arkadaşlarımın çalışmaları çok güzel. Derginin dijital olarak başlatılması ve devam ettirilmesi iyi olmakla beraber, basılı olmasının planlanmasının da iyi olacağı kanaatindeyim.Kalıcılık açısından....